

sætte bestemmelser om indretning, benyttelse og markedsføring af radioanlæg, herunder dem, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2. Der kan bl.a. fastsættes bestemmelser om:

- 1) Forbud mod eller indskrænkning i adgangen til markedsføring, herunder salg og udlivering af radioanlæg.
- 2) Påbud om tilbagekaldelse fra markedet, tilbagekøb eller afhjælpning.«.

3. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om bl.a. markedsføring, ibrugtagning og anvendelse af radioanlæg, som er omfattet af Rådets direktiv 91/263/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse.

§ 4 b. Kommunikationsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til dækning af de udgifter, der er forbundet med administrationen af loven. Der kan fastsættes gebyrer for bl.a. udstedelse og ændring af tilladelser, typegodkendelser og andre godkendelser.«.

4. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Udover de i *stk. 1* nævnte tilfælde kan kommunikationsministeren, hvis forholdene gør det nødvendigt, bestemme, at brugen af radioanlæg, herunder dem, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1, stk. 2, skal ophøre.«.

5. § 6 affattes således:

»§ 6. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere bestemmelser om tavshedspligt for brugere af radioanlæg, herunder radioanlæg, der er omhandlet i § 1, stk. 1, nr. 2-4, og § 1 stk. 2.«.

6. Efter § 6 indsættes:

»§ 6 a. Kommunikationsministeren fastsætter nærmere regler om tilsyn og kontrol med overholdelsen af loven og de i medfør af denne fastsatte bestemmelser, herunder om

- 1) adgang til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden

retskendelse at foretage kontrolbesøg og -undersøgelser, og

- 2) adgang til i forbindelse med den kontrol, der er nævnt i nr. 1, at plombere radioanlæg, hvortil der ikke foreligger en tilladelse, eller hvis vilkårene for en tilladelse ikke er overholdt.«.

7. § 7, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab som sådant bødeansvar.«.

8. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. I sager om overtrædelse af § 7, stk. 1 eller *stk. 2*, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde på 2000 kr., kan kommunikationsministeren tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erklærer sig rede til at betale en bøde inden en nærmere angiven frist.

Stk. 2. I sager, der afgøres efter proceduren i *stk. 1*, kan afgørelsen betinges af, at den pågældende erklærer sig indforstået med konfiskation af det radioanlæg, der er genstand for overtrædelsen.

Stk. 3. Betales en bøde efter *stk. 1* ikke i rette tid, eller misligholdes et vilkår om konfiskation efter *stk. 2*, overgives sagen til politiet.

Stk. 4. For en tilkendegivelse efter *stk. 1* finder bestemmelserne i retsplejeloven om indholdet af anklageskriftet i politisager tilsvarende anvendelse.«.

9. Efter § 8 indsættes:

»§ 9. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1992.